ΔΩΡΕΑΝ ΔΙΑΝΟΜΗ ΣΤΟ ΚΟΙΝΟ ΤΗΣ ΑΝΤΙ-ΞΕΝΑΓΗΣΗΣ!

ANTI-

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΝΕΑ

- LA CHASSE PAR LA PERSPECTIVE DÉ-COLONIALE

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΡΙΑ: ΓΙΑΝΝΑ ΣΑΡΑΝΤΑΡΙΑ

-ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ- • ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΡΓΟΝΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ • ΒΟΛΟΣ 20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2022

Σύνταξη και επιμέλεια εφημερίδας: Έρικα Τσιουκαντάνα, Χρήστος Λύκας, Φωτεινή Κίτου

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΡΙΑΣ

Η Γιάννα Σαρανταρία γεννήθηκε το 1985 στο Βόλο. Σπούδασε στο Τμήμα Ιστορίας, Αρχαιολογίας και Κοινωνικής Ανθρωπολογίας και το 2008 αποφοίτησε ως Κοινωνική Ανθρωπολόγος. Το 2015 ίδρυσε την εφημερίδα «Αντι-Κυνηγετικά Νέα» με κίνητρο τη στενή επαφή της οικογένειας με το κυνήγι και την ταρίχευση καθώς το επίθετό της συνδέεται άμεσα με τα κυνηγετικά... κατορθώματα του παππού της. Η Γιάννα στοχεύει να επανεξετάσει το κυνήγι στην πόλη του Βόλου μέσα από μία ανθρωπολογική και από-αποικιοκρατική ματιά. Είναι vegan και μάχεται για τα δικαιώματα των ζώων, ενώ η αγαπημένη συντροφιά είναι το κουνέλι της, η Μπούλετ.

"Όσοι τὰ γνώρισαν δὲν τὰ ἀποχωρίζονται ποτέ.

Και εδώ «γελάμε»

Δύο φίλοι είχαν πάει για κυνήγι στο δάσος. Ξαφνικά τους βλέπει ένας δασοφύλακας και τους ρωτάει αν έχουν άδειες. Τότε ο ένας άρχισε να τρέχει και ο δασοφύλακας έτρεξε από πίσω του.
Κάποια στιγμή ο κυνηγός δεν αντέχει να τρέχει, και τον πιάνει ο δασοφύλακας.
- Δείξε μου την άδειά σου!!!
Προς μεγάλη έκπληξη του δασοφύλακα ο κυνηγός έβγαλε την άδεια και την έδειξε.
- Μα αφού είχες άδεια γιατί άρχισες να τρέχεις;
- Εγώ είχα αλλά ο φίλος μου πίσω δεν είχε!!!

Άρτεμις η ποθητή

Αν υπάρχει μία θεά που να μας συνδέει ως κοινούς θνητούς με το κυνήγι, αυτή είναι η Άρτεμις. Η κυνηγός Άρτεμις, που ενώνει κυνηγούς και σκοπευτές γύρω από αυτές τις ... ευγενείς συνήθειες. Η θεά λειτουργεί ως έμβλημα του ανθρώπου που δάμασε τη «φύση» και κυρίευσε την άγρια πανίδα! Οι κυνηγοί λατρεύουν την αρχαία Ελληνίδα θεά, την υιοθετούν ως σύμβολό τους και συμπληρώνουν το πάνθεόν τους· δίπλα στον Άγιο Γεώργιο των Κυνηγών, τον αγαπημένο παραθαλάσσιο προορισμό για τελετές και γλέντια των τοπικών συλλόγων, θα έπρεπε να είναι στημένο και ένα άγαλμα της θεάς Αρτέμιδος. Η αγάπη στο πρόσωπό της διαφαίνεται στην ονοματοδοσία τόσων παιδιών των κυνηγών. Η εικόνα της προβάλλει ως σήμα του Κυνηγετικού Συλλόγου Βόλου!

Αυτή η ξεχωριστή θέση που κατέχει ανάμεσα τους κυνηγούς, μας κάνει να αναλογιστούμε εκ νέου την Αρτέμιδα, αυτή τη φορά ως γυναίκα που σεξουαλικοποιείται και λατρεύεται, ως φύση που στοχοποιείται και αντικειμενοποιείται, για να δαμαστεί. Μια θεά... για σκέψη!

ΑΓΡΙΟ ΚΥΝΗΓΙ ΣΤΙΦΑΔΟ

Υλικά:
Άγριο κυνήγι σε μερίδες
Κρεμμυδάκια μικρά για στιφάδο σε κιλά όσο και το κρέας
1 νεροπότηρο ελαιόλαδο
2 φύλλα δάφνης
15-20 κόκκοι μπαχάρι
10-12 κόκκοι μαύρο πιπέρι
3 σκελίδες σκόρδο
Αλάτι αρκετό
1 νεροπότηρο μαύρο, μπρούσκο κρασί.
2 ξυλάκια κανέλλα.
1 κουταλάκι του γλυκού ζάχαρη
Για την μαρινάδα:
10 -15 κόκκοι μπαχάρι
10-15 κόκκοι μαύρο πιπέρι
3-4 φύλλα δάφνης
3-4 σκελίδες σκόρδο
1 ποτήρι ξίδι
1 ποτήρι ξίδι
1 μέτριο κρεμμύδι κομμένο σε φέτες
Τρόπος παρασκευής:
Πλύνετε το κρέας και κόψτε το σε μερίδες. Ετοιμάζουμε την μαρινάτα και βάζουμε το κρέας.
Το ανακατεύουμε και το βάζουμε στο ψυγείο για τουλάχιστον 24 ώρες.
Μαγείρεμα:
Βάζουμε το 1/3 του ελαιόλαδου στην κατσαρόλα μας και σοτάρουμε το κρέας. Όταν ροδίσει το αφαιρούμε. Βάζουμε τα καθαρισμένα κρεμμυδάκια τα υπόλοιπα υλικά μας και από επάνω το σοταρισμένο κρέας. Το μαγειρεύουμε σε πολύ χαμηλή φωτιά. Ιδανικό το μαγείρεμα σε χύτρα ταχύτητος. Θερμοκρασία στο 5 στην αρχή και στο 6 μετά για 1 1/4 ώρα.

Καλή όρεξη.
Μία συνταγή γνωστή σε όλες τις νοικοκυρές των κυνηγών!

Όλα επιτρέπονται... στο κυνήγι!

Πώς ένα όπλο πολέμου γίνεται όπλο κυνηγιού; Το Αυστριακό Mannlicher (μάνλιχερ) έγινε το βασικό όπλο του ελληνικού στρατού από το 1904. Χρησιμοποιήθηκε στους Βαλκανικούς Πολέμους και τη Μικρασιατική Εκστρατεία. Οι στρατιώτες που επέστρεψαν από το μέτωπο το μεταχειρίστηκαν στη σκοποβολή, αλλά και στο κυνήγι.
Κατά τη διάρκεια της δικτατορίας (1967-1973) απαιτήθηκε όλοι οι κυνηγοί να παραδώσουν τα όπλα τους. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα τα περισσότερα από αυτά τα όπλα να μην επιστραφούν στους κυνηγούς. Έτσι, σήμερα, εκείνοι που τα έχουν στη κατοχή τους είναι ελάχιστοι.

Οι κυνηγοί εκφράζουν την πεποίθηση ότι ο σχεδιασμός του όπλου δεν του επέτρεπε να σκοτώσει άνθρωπο και, από την πλευρά τους, θεωρήθηκε παράλογο να τους αποσπάσουν τα όπλα. Σύμφωνα με τους κυνηγούς, δηλαδή, το όπλο αυτό, παρά το γεγονός ότι χρησιμοποιήθηκε εκτενέστατα και στην Εθνική Αντίσταση, αλλά και από τις δύο αντιμαχόμενες πλευρές στον Ελληνικό Εμφύλιο, είχε τη δυνατότητα να σκοτώνει μόνο ζώα. Ωστόσο, πώς γίνεται ένα όπλο που χρησιμοποιήθηκε σε πόλεμο, για το οποίο μάλιστα είναι γνωστό ότι η κυνηγετική του εκδοχή, σε χρήση ήδη από το 1903, διέθετε διατρητική ισχύ ικανή νά επιτυγχάνει φονικά πλήγματα επί ογκωδών ζώων, να μην έχει τη δυνατότητα να σκοτώσει άνθρωπο; Ίσως οι κυνηγοί να έψαχναν τρόπους για να κρατήσουν τα όπλα τους, τα οποία μάλιστα, με συνεχείς καινοτομίες και προσθήκες νέων εξαρτημάτων θεωρούνταν τα όπλα των «τζέντλεμεν» και γι' αυτό δικαιολόγησαν με αυτό τον τρόπο τη χρήση του.

«ΜΕ ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ... ΑΜΑΡΤΙΑ»

Γνωρίζοντας αρκετούς κυνηγούς (όλως περιέργως), μία άποψη και στάση ζωής υποστηρίζουν: όλοι τονίζουν πως είναι φιλόζωοι.
Εκ πρώτης, μπορεί κάποιος να σκεφτεί ότι ναι, οι κυνηγοί είναι φιλόζωοι, αγαπάνε τα ζώα (ειδικά τα σκυλιά), απλώς τρώνε και κρέας όπως ο υπόλοιπος κόσμος. Αυτή είναι μία γνώμη που θα μπορούσε να ακουστεί από πολλούς ανθρώπους. Για κάποιον, όμως, πιο ευαισθητοποιημένο με τα ζώα, το ζήτημα είναι πιο περίπλοκο. Για τους ίδιους τους κυνηγούς υπάρχει μία ηθικολογική αντίληψη για το πως πρέπει να σκοτώνουμε τα ζώα. Όπως παρατήρησε και ανέφερε στα «ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΝΕΑ» το 1932 ο τρανός Βολιώτης κυνηγός του Μεσοπολέμου Νικόλαος Στρατηγόπουλος, ορισμένοι κυνηγοί σκότωναν με ανήθικο τρόπο τα ζώα, εφόσον τα στόχευαν στις φωλιές τους και δεν τα κυνηγούσαν όπως κανονικά θα έπρεπε, δηλαδή στα πλαίσια της θήρας. Έτσι, στον κόσμο των κυνηγών είναι όλοι φιλόζωοι με την επίφαση της φυσιολατρίας, ενώ κάποιος λειτουργεί ανήθικα, εάν σκοτώσει τον λαγό στην φωλιά του. Η πράξη, όμως, της θανάτωσης ενός ζώου για πολλούς δεν είναι εξίσου ανήθικη, μάλλον, όταν γίνεται για διασκέδαση ή κατά την ενασχόληση με κάποιο άθλημα. Βέβαια, πολλοί υποστηρίζουν ότι είναι στη φύση του ανθρώπου να κυνηγά. Άρα, αναρωτιέμαι, είναι στη φύση του ανθρώπου να μην είναι φιλόζωος ή παραμένει φιλόζωος με συγκεκριμένα είδη, που στην τελική δεν θα μπορούσε να καταναλώσει;

Κυνηγότοποι VS Οικοσύστημα

Το κυνήγι, για αρκετούς αποτελεί έναν τρόπο βιοπορισμού ή απλώς ένα χόμπι. Άραγε σέβονται οι κυνηγοί τη φύση, και το χόμπι τους δεν επηρεάζει τη ζωική αλυσίδα; Οι κυνηγοί της περιοχής μας, παλιότερα, κυνηγούσαν χωρίς να υπάρχουν ιδιαίτεροι περιορισμοί για το μέρος ή τη χρονική στιγμή που το έκαναν, αρκεί, φυσικά, να διέθετε κανείς το όπλο και κάποιο μέσο μετακίνησης. Κατά τη διάρκεια του 20ου αιώνα τέθηκε το ζήτημα των περιορισμών σχετικά με την περίοδο της θήρας, αλλά και τους κυνηγότοπους. Οι κυνηγοί διεκδικούν το ελεύθερο κυνήγι, αλλά προσπαθούν και να δημιουργήσουν περιφραγμένους τόπους κυνηγιού μόνο για λίγους, όπως σε άλλες χώρες της Ευρώπης. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα της νησίδας Γιούρα, κοντά στην Αλόννησο. Ο βασιλιάς Γεώργιος Β΄, όταν πληροφορήθηκε από τον Ν. Στρατηγόπουλο για τα αγριοκάτσικα που βρίσκονταν στην περιοχή, εξέδωσε βασιλικό διάταγμα, το οποίο καθόριζε τους όρους του κυνηγιού εκεί, δημιουργώντας, παράλληλα, και «βασιλικό» καταφύγιο. Έπειτα από αυτό, επιτρέπονταν μόνο ετήσιες εξορμήσεις από κυνηγούς που μπορούσαν να έχουν πρόσβαση στην περιοχή, ώστε να μη μειωθεί ο αριθμός των αιγών.
Αντίθετα, πολλές ήταν οι περιοχές που δεν είχαν κάποιον ρητό περιορισμό. Το Καραντάου, για παράδειγμα, είναι ένα βουνό κοντά στο Αρμένιο, στο οποίο επιτρεπόταν το ελεύθερο κυνήγι. Στη συγκεκριμένη περιοχή μπορούσαν να κυνηγήσουν μόνο λαγούς και πέρδικες. Το δάσος στο Βελεστίνο, όπου κυνηγούσαν ως επί το πλείστον πουλιά, επίσης, αποτελεί άλλο ένα μέρος όπου επιτρεπόταν το ελεύθερο κυνήγι.
Καταλήγω εκφράζοντας κυρίως έναν προβληματισμό σχετικά με το ότι είναι περίεργο να μην υπάρχουν περιορισμοί σε όλους τους κυνηγότοπους, ώστε να είναι ξεκάθαρο ότι οφείλουμε να σεβόμαστε το οικοσύστημα.

QR code κυνήγι

Γίνε κι εσύ κυνηγός στο πιο αναίμακτο, **new age** κυνήγι!

Οδηγίες:

1. Άνοιξε το **WiFi** ή τα δεδομένα σου.
2. Τέντωσε τα αυτιά σου και άνοιξε τα μάτια σου σαν σωστή/-ός κυνηγός και ψάξε για τα 16 **QR codes** που θα βρεις στη διαδρομή Βιβλιοθήκη-Σιδηρόδρομος και σκάναρέ τα με το κινητό-όπλο σου!
3. Συγκέντρωσε τους περισσότερους πόντους και κέρδισε το έπαθλο!

1. 2 πόντοι ☐	9. 3 πόντοι ☐
2. 3 πόντοι ☐	10. 3 πόντοι ☐
3. 3 πόντοι ☐	11. 3 πόντοι ☐
4. 2 πόντοι ☐	12. 2 πόντοι ☐
5. 4 πόντοι ☐	13. 4 πόντοι ☐
6. 3 πόντοι ☐	14. 3 πόντοι ☐
7. 2 πόντοι ☐	15. 2 πόντοι ☐
8. 1 πόντος ☐	16. 1 πόντος ☐

Καλό κυνήγι!

«ΤΑ ΑΓΡΙΜΙΚΑ ΤΟΥ ΒΟΛΟΥ»

Κάνοντας μια βόλτα στην περιοχή των "Παλαιών" του Βόλου, ένα μαγαζάκι είναι αυτό που μας κάνει εντύπωση, τα «Αγριμικά».
Αγριμικά-αγρίμια-ζώα μη εξημερωμένα που σε αυτό το μαγαζί έχουν μάλλον «εξημερωθεί» μέσα από τη διαδικασία της βυρσοδεψίας και της ταρίχευσης. Γιατί όμως να προχωρήσει κανείς σε αυτές τις διαδικασίες επάνω στα ζώα; Από τη μία, η μεν βυρσοδεψία «ανακυκλώνει» το δέρμα του ζώου και το αξιοποιεί ως υλικότητα προς όφελος του ανθρώπου. Η δε ταρίχευση, από την άλλη, μας προκαλεί περισσότερα ερωτήματα. Ο κυνηγός, γυρνώντας σπίτι του, έχει «πιάσει» ένα σπάνιο είδος πτηνού και θέλει να το ταξινομήσει και να το εντάξει στη συλλογή του με τα πτηνά. Μία διαδικασία καταφανούς υπεροχής επάνω στα ζώα, οπότε και το ανθρώπινο γένος δείχνει σθεναρά ότι μπορεί να κατέχει ό,τι θέλει και να υποτάξει κυριολεκτικά τα πάντα. Δημιουργεί το δικό του «μουσείο» μέσα στο σπίτι του ταριχεύοντας ζώα, στα οποία αποδίδει κιόλας τη στάση που θα είχαν στο φυσικό τους περιβάλλον, αν ζούσαν «πραγματικά». Έχω σκοτώσει το θήραμα και το έχω «αναστήσει», ώστε να το τοποθετώ στη συλλογή μου για διακόσμηση. Πλέον γίνεται κατανοητό ότι δε θανατώνουμε ζώα μόνο για βιοπορισμό, αλλά και για αποτελέσουν ένα προσωπικό τρόπαιο, ένα τρόπαιο που παίρνουμε από τη «Φύση».
Και το ερώτημα, ηθικό: Μπορούμε να έχουμε τέτοια εξουσία πάνω στα ζώα ή όχι;

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΛΑΤΟΜΕΙΟ

ΟΙ ΚΥΝΗΓΟΙ ΠΑΝΕ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΥΝΗΓΟΤΟΠΟ ΤΟΥ ΛΑΤΟΜΕΙΟΥ.
ΠΑΡΤΕ ΜΕΡΟΣ ΠΑΙΡΝΟΝΤΑΣ ΤΟ ΤΡΕΝΟ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΑΘΜΟ ΚΑΙ ΑΠΟΛΑΥΣΤΕ ΤΗ ΦΥΣΗ ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΛΑΤΟΜΕΙΟ!
ΘΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΙ ΓΕΥΜΑ ΣΤΗΝ ΤΑΒΕΡΝΑ «ΤΟ ΣΤΕΚΙ ΤΩΝ ΚΥΝΗΓΩΝ» ΓΙΑ ΟΛΕΣ/-ΟΥΣ ΤΙΣ/ΤΟΥΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΣΕΣ/-ΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΕΚΔΡΟΜΗΣ.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΗ: 15:00 Μ.Μ.
ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΒΟΛΟΥ